

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
СУМСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ ІНОЗЕМНОЇ ФІЛОЛОГІЇ
ТА СОЦІАЛЬНИХ КОМУНІКАЦІЙ

СОЦІАЛЬНО-ГУМАНІТАРНІ АСПЕКТИ РОЗВИТКУ СУЧАСНОГО СУСПІЛЬСТВА

МАТЕРІАЛИ ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ НАУКОВОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ ВИКЛАДАЧІВ,
АСПІРАНТІВ, СПІВРОБІТНИКІВ ТА СТУДЕНТІВ

(Суми, 23-24 квітня 2015 року)

реальної дискурсивної та інтерактивної міжособистісної взаємодії, зумовленої метаконтекстом картини світу певної лінгвоетнокультури, макроконтекстом соціокультурних норм і безпосередньо мікроконтекстом конкретної міжособистісної взаємодії.

1. Янчук Е. И. Гендер / Е. И. Янчук // Новейший философский словарь / сост. А. А. Грицанов. – Минск : [б. и.], 1998. – С. 155–157.
2. Кон И. С. Сексуальная культура в России: клубничка на берёзке / И. С. Кон. – М. : ОГИ, 1997. – 464с.
3. Стеценко Т. И. Феминистский социокультурный проект: социальные рамки гендерной самоиндефикации личности в условиях современной культуры : дис. ... канд. филол. наук / Т. И. Стеценко. – Владивосток, 1997. – 182с.
4. Ehrlich S. Gender-based language reform and the societal construction of meaning / S. Ehrlich, R. King // Feminist critique of language / Ed. By D. Cameron. – L. ; N.Y.: Routledge, 1998. – P. 164–179.
5. Мартинюк А. П. Конструювання гендеру в англomовному дискурсі / А. П. Мартинюк. – Х. : Константа, 2004. – 292с.
Наук. кер. – Семенюк А. А., канд. філол. наук, доц.

ЖІНКИ-ПОЛІТИЧНІ ЛІДЕРИ В УКРАЇНСЬКОМУ СОЦІУМІ

Телетов О. С., *д-р економ. наук, професор,*
Білан М. І.,
Сумський державний університет

Політична активність в Україні висока, а тема лідерства взагалі належить до категорії «вічних тем», оскільки кожен історичний етап потребує своїх лідерів з певними особливими характеристиками. Невисокий показник представництва жінок в органах вищої політичної влади призводить до зменшення їх впливу на ухвалення необхідних для держави рішень. Поряд з моральним спротивом населення сприйняття жінки-лідера в політиці постає як невідповідність та необізнаність у введенні в політику іміджевої складової та основних характеристик образу.

Політичний досвід показує, що для розвитку жіночого політичного лідерства в країні необхідні такі складові: *по-перше, законодавча база*, що є підґрунтям для створення відсоткового балансу жінок та чоловіків у політиці; *по-друге, свідомість населення*

– готовність з повагою ставитись до кандидатів та розуміння необхідності пропорційної системи. Для України, після часів Радянської влади, коли у різних виборчих органах було до 50% представниць прекрасної статі, знадобилось 20 років незалежності для того, щоб жінки отримали 10% від загальної кількості депутатів в парламенті. Для подолання дискримінації жінок в Україні в 2013 році в рамках Державної програми забезпечення рівності прав жінок та чоловіків до 2016 року було виділено 6 млн. грн. Це не перша спроба зрівняння в правах, в 2006-2010 роках діяла Державна програма гендерної рівності. Не зважаючи на існування стереотипу про те, що чоловіки більш активні в політичному житті держави, жінки більш ініціативні як реформатори та більш працездатні і ефективні у кропіткій законотворчій праці.

Серед характеристик, якими розмежовують політиків чоловіків та жінок існують деякі дискримінаційні ознаки, які говорять про те, що суспільство ще не готове сприйняти жінку-політика, як основного лідера. При чому таку невідповідність виявляють як чоловіки, так і жінки, які не готові голосувати за жінок. Перші, не бачать в жінках рівних собі бізнес-партнерів та не вважають їх рішення достатньо компетентними, другі – не готові виявити солідарність, бо вважають основним заняттям жінки сімейні справи.

Не зважаючи на зменшення прохідного віку до самого парламенту, практика показує, що для того щоб стати лідером в межах хоча б своєї партії, необхідно пройти такі вікові етапи: початок політичної кар'єри, вступ до партії на регіональному рівні до 35 років; вхід до парламенту та освоєння лідерських позицій 35 – 45 років (середній вік жінок, що потрапили до Верховної Ради 8-го скликання становить 41 рік, що свідчить про слідування загальним тенденціям); можливість балотуватися на посаду президента або намагатися отримати пост міністра – 45-50 років. Так, найкращий свій результат (10,97%) на виборах на посаду Президента Н.М.Вітренко отримала у віці 48 років, Ю.В. Тимошенко (45,47%) у віці 50 років. Якщо говорити про Ольгу Боломолець, то не зважаючи на те, що на посаду президента вона балотувалась у віці 48 років, що позитивно грає на її користь, вона мало проявляла себе на попередньому етапі і не була явним лідером в політичному житті, а тому отримала низький результат — 1,91 %. Аналогічну помилку допустила і Н.Ю. Королевська, яка намагалась «захопити» владу, але досить рано у віці 38 років.

Висновки дослідження. Підтверджено тезу про те, що населення поки що морально не готове визнати жінок політиків рівними з чоловіками. Цей стереотип з порівняннями тяжіє над жінками-політиками та налаштовує електорат проти них. Показано, що негативну тенденцію підтримують і самі жінки: існуючі в Україні об'єднання жінок борються за свої права тільки в соціальному плані і не висувають своїх представників в політику, як це роблять за кордоном. На даний момент президентські та парламентські вибори 2014 року та загальноукраїнські рейтинги показали, що лідер останніх років Ю. Тимошенко остаточно склала свої позиції, а тому «вакантна посада» єдиної жінки-лідера в українському соціумі, як Н.Вітренко у 1995-2004 рр. чи тієї ж Ю. Тимошенко у 2005-2014 рр. є незаповненою. Існує значна кількість молодих (35-45 років) жінок, що потрапили у ВРУ 8-го скликання, які мають можливість зайняти цю посаду, але для цього необхідно поступово і наполегливо йти до своєї мети.

1. Партійне лідерство як об'єкт наукового дослідження. М.В. Морарь. Вісник Київського національного університету ім. Т. Шевченка. 103/2011.
2. Погляд на вибори 2012 року. Роль жінок в політиці та уряді. Дослідження компанією Lake Research Partners. [Електронний ресурс]: Режим доступу - <http://www.lakeresearch.com/>
3. Телетов А.С. Левые в спектре украинской политики // Панорама. - №42 (462), 17-24 октября, 2007.

СЕКЦІЯ 5 ФІЛОСОФІЯ ДОБИ ГЛОБАЛІЗМУ ТА ПОСТМОДЕРНІЗМУ

ІЄРАРХІЯ ЦІННОСТЕЙ У ВИБОРІ ЖИТТЄВИХ ОРІЄНТИРІВ

Терновський С. А., студ. гр. КМ-21

Завданнями дослідження є з'ясувати сутність поняття “ієрархія цінностей”, виявити види цінностей та моделі їх ієрархій, визначити, що таке “вищі” цінності та критерії їх висоти, з'ясувати, як впливає сформована ієрархія цінностей на людину та суспільство.